



TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Sayın Yılmaz TUNÇ** tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Sümeyye BOZ
Muş Milletvekili

Türkiye'de cezasızlık politikası, özellikle işkence ve kötü muamele suçlarında sistematik bir biçimde uygulanmaya devam etmektedir. Son olarak, Ankara'da 7 kadın öğrencinin gözaltı sürecinde maruz kaldığı çıplak arama ve fiziksel şiddet iddialarına ilişkin yapılan suç duyurusuna savcılık tarafından "kovuşturmaya yer olmadığı" kararı verilmiştir.

Bu karar, yalnızca mağdurların adalet arayışını değil, aynı zamanda işkence yasağının evrensel ve mutlak niteliğini de açık biçimde ihlal etmektedir. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, müştekilerin beyanlarını almadan, kamera kayıtlarını talep etmeden ve şikâyet sürecini derinleştirmeden verdiği bu takipsizlik kararı; soruşturma makamlarının, işkence iddialarını etkin biçimde araştırma yükümlülüğünden bilinçli olarak kaçındığını göstermektedir.

Çıplak arama, ulusal ve uluslararası hukukta "insan onurunu zedeleyen, cinsel şiddet niteliğinde bir işkence biçimi" olarak tanımlanmıştır. Buna rağmen Adalet Bakanlığı, daha önce kamuoyuna yaptığı açıklamalarda bu uygulamayı "rutin bir güvenlik prosedürü" olarak reddetmiştir. Ancak sahadaki tanıklıklar ve mağdur beyanları, bu uygulamanın yıllardır sistematik biçimde sürdürüldüğünü ortaya koymaktadır.

Savcılığın "şüpheden sanık yararlanır" ilkesini soruşturma aşamasında yanlış biçimde uygulaması, yalnızca hukuk hatası değil, kurumsal bir cezasızlık pratiğidir. Aynı dosyada yer alan mağdurların birbirine benzeyen ifadelerini "olağan dışı" saymak, ataerkil devlet aklının kadın beyanına duyduğu güvensizliğin bir başka tezahürüdür.

İşkence yasağı, hiçbir koşulda sınırlandırılmayan mutlak bir haktır. Devletin bu suçları soruşturmaması, işkenceyi fiilen meşrulaştırmak anlamına gelmektedir. Bu nedenle, söz konusu karar yalnızca bir dosyaya değil, kadınların bedeni üzerindeki devlet denetiminin sürekliliğine ve yargı eliyle yeniden üretimine işaret etmektedir.

Bu bağlamda:

1. Ankara'da gözaltına alınan 7 kadın öğrencinin maruz kaldığı çıplak arama ve kötü muamele iddialarına ilişkin soruşturmanın takipsizlikle sonuçlanmasının gerekçesi nedir?
2. Söz konusu olayda savcılığın müştekilerin ifadelerini almadan ve kamera kayıtlarını temin etmeden karar vermesi, Bakanlığınızın adil yargılanma ve etkili soruşturma ilkeleriyle bağdaştığını düşünüyor musunuz?
3. Çıplak arama uygulamasına dair bugüne kadar Adalet Bakanlığı'na yapılan toplam başvuru sayısı nedir? Bu başvuruların kaçında idari veya adli işlem başlatılmıştır?
4. Çıplak arama iddialarını dile getiren kadınların ifadeleri "birbirine benziyor" gerekçesiyle "şüpheli lehine" yorumlanmıştır. Bu yaklaşım, işkence mağdurlarının ortak deneyimini inkâr eden bir devlet politikası değil midir?

5. Çıplak arama, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihatlarında açıkça işkence olarak tanımlanmıştır. Buna rağmen bu uygulamanın halen kolluk birimlerinde sürdürülmesinin hukuki dayanağı nedir?
6. Çıplak arama ve benzeri uygulamaların önlenmesi için Bakanlığınızın Emniyet Genel Müdürlüėü ve Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüėü ile yürüttüğü herhangi bir denetim veya politika geliŐtirme çalıŐması var mıdır?
7. Bu kararı veren Cumhuriyet savcısı hakkında HSYK tarafından herhangi bir inceleme veya disiplin süreci baŐlatılmıŐ mıdır?
8. Bakanlığınız, işkence ve kötü muamele sularının cezasız kalmaması için özel bir "İŞkence Suçları İzleme Birimi" kurmayı planlamakta mıdır?